

Tříkrálová sbírka 2010 v Uničově

V sobotu 9. ledna vyrazily do ulic Uničova a okolních obcí skupinky koledníků tříkrálové sbírky.

V době, kdy se slovo „krize“ sklo uje ve všech pádech, asi málokdo doufal, že by jejich kaskády mohly být plnější než v minulých letech. Skutečnost však byla nakonec úplně opačná. Zatímco v loňském roce bylo v Uničově a okolí vykoledováno 71.577,- Kč, letos to bylo krásných 101.224,- Kč. K tak velkému navýšení došlo právě v samotném Uničově.

V úterý 12. ledna obhla celý svět zpráva o ničemivém zemetesení na Haiti, a již ve čtvrtek došlo k rozhodnutí poslat část peněz z tříkrálové sbírky právě na pomoc této zemi. Charita Sternberk vylenila na konto pomoci Haiti 50.000,- Kč.

A tak, jak je u Boha všechno předem dáno, tak byly i tyto peníze dávno předem určeny.

tím, než byly vkládány do kaskád koledníků, jistě už byly určeny trpícím na Haiti.

Velké poděkování patří všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili do práce samotného průběhu letošní tříkrálové sbírky.

(ss)

Výsledky Tříkrálové sbírky:

Obec	Rok 2009	Rok 2010
Uničov	47.738,- Kč	77.503,- Kč
Brničko	1.823,- Kč	3.918,- Kč
Benkov	2.370,- Kč	2.515,- Kč
Dětřichov	2.340,- Kč	2.153,- Kč
Střelice	10.158,- Kč	9.226,- Kč
Renoty	6.740,- Kč	5.138,- Kč
Nová Dědina	408,- Kč	771,- Kč
CELKEM	71.577,- Kč	101.224,- Kč

V Želechovicích se v roce 2009 vybralo 6.641,- Kč, letos 7.095,- Kč.

Z farní knihovny

Milí farníci, prožíváme Rok knížek, jehož patronem je sv.tec Jan Maria Vianney, zvaný sv. farář Arský. Narodil se 8. května 1786 ve Francii. Mladí prožíval v době Francouzské revoluce, kdy byli kees ané pronásledováni. Přesto přijal v tajnosti první sváté přijímání a brzy se rozhodl stát se knězem. Studijní požadavky v semináři však pro něj byly náročné, a proto musel seminář opustit. Ujal se ho však farář z Ecully a v roce 1815, když bylo Janovi třicet let, přijal kněžské svěcení.

ty i roky posobil jako kaplan v Ecully. Poté mu byla svěřena

nábožensky vlažná farnost a zchátralá fara v Ars sur Formans. Horlivě a obětavě zde pracoval pro sobit na mravní obnovu své farnosti. Za několik let se vesnice zcela změnila. Nevýsložitelnou trplostí, stálou dobrotou, dlouhými hodinami strávenými ve zpovědnici a v neposlední řadě svými nadpřirozenými dary milosti se Janovi podařilo získat víru svých farníků. Prostá a srozumitelná kázání Vianneye zaalbrzy do Arsu přitahovat také poutníky z okolí.

Zemřel 4. srpna 1859 ve věku 73 let zcela vyčerpan na své farnosti. 31. května 1925 byl papežem Piem XI. svatořečen a v roce 1929 jmenován patronem všech knížek.

Farní knihovna nabízí k zapůjčení hned několik knih v novaných tomuto sv. tci - např.:

P. Karel Dachovský:
Sv. Jan Vianney

Krátký, živě napsaný životopis.

Wilhelm Hünermann:
Farář Arský

Románový životopis. Na dramatickém pozadí knihy, tvořeném hrůzami Francouzské revoluce a napoleonských válek, usiluje tento neobyčejně čistý, upřímný, zbožný, horlivý a skromný farář o naplnění svého poslání - přispět k tomu, aby z lidských srdcí nevymizela víra.

Knížka je něco tak nesmírného, že kdyby to on sám pochopil, zemřel by.

*
V okamžiku posledního soudu nás asi nejvíce poleká poznání všeho toho, co Boh vykoná pro naši spásu.

*
Kdybych už byl jednou nohou v nebi a bylo mi zeno, abych šel znovu na zem, abych obrátil by jen jednoho hříšníka, vrátil bych se.

MÍSTNÍK UNIČOVSKÉ FARNOSTI

Únor 2010 Rok 6 číslo 2

SLOVO ŽIVOTA NA ÚNOR

„Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“
(Jan 10,9)

Ježíš se předstává jako ten, kdo plní božské přísliby a naplní otevírání lidu, jehož dny jsou zcela poznamenány vlivem nikdy nezrušené smlouvy mezi ním a Bohem.

Obraz dveří se podobá smyslu jiného, Ježíšem užívaného podobného „Já jsem cesta (...). Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“

„Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“

Jaký význam má toto slovo pro náš život?

Z dalších etných pasáží evangelia, které s tímto úryvkem z Jana souvisejí, lze pro nás vyvozovat mnohé důsledky. Vyberme však alespoň onu pasáž, která hovoří o „otvírání bran“.

Proč právě tento úryvek? Zdá se nám, že nás nejvíce přibližuje k pravdě, kterou Ježíš o sobě vyslovil. Osvětluje nám, jak jeho slova žít.

Kdy se Ježíš stává dveřmi, dokud není otevřenými k Trojici? Stává se touto nebeskou branou pro nás pro všechny ve chvíli, kdy se zdá, že se jemu samotnému nebeská brána uzavírá.

Ježíš opuštěný je branou, díky níž dochází k dokonalému propojení mezi Bohem a lidstvem. Tím, že se stal ničím, sjednocuje dny s Otcem. Je prázdnou (tak jako musí být prázdný prostor brány), skrze kterou lov k přichází do kontaktu s Bohem a Bohem s lovci.

On je tedy zároveň onou stranou s branou i branou otevřenou dokořán. A to mžeme zakusit.

„Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mne, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu.“

Ježíš se pro nás ve své opuštěnosti stal přechodem k Otci.

On vykoná svoji část. Aby každý

z nás mohl využít odtud pramenící hojnost milostí, je potřebné, aby vykonal svoji malou část, přistoupil k této straně brány a přešel jí na druhou stranu. Jak?

Když nás překvapí zklamání, jsme ním otěsáni i zaskočení, ani neekáním neštím nebo nepochopitelnou nemocí, mžeme si pokaždé připomenout Ježíšovu bolest. On sám na sobě zakoušel všechny tyto a tisíce dalších zkoušek.

Ano, on je přítomný ve všem, co je bolestné. Každá naše bolest nese jedno z jeho jmen.

Pokusme se tedy rozpoznávat Ježíše ve všech úzkostech, v úskalích života, v každé temnotě, v tom, co tragického potkalo nás nebo druhé, v každém utrpení lidí okolo nás.

Vždy, když on si je všechna přivlastnil, a proto je v nich přítomen. Stačí mu s vírou říci: „Ty jsi, Pane, mé jediné dobro“ a potom udělat něco konkrétního pro ulehčení „jeho“ utrpení v chudých a nešťastných lidech. Budeme tak překračovat práh oně brány a nacházet za ní dříve nepoznanou radost a novou plnost života.

Chiara Lubichová

TIP NA NED LNÍ VÝLET XLIII. Solna jama a z ícenina hradu Szczerba

Dnes se vydáme do oblasti Polských Sudet, do kraje na polské stran Orlických hor, který na podzim září všemi barvami. Cesta bude dlouhá na co málo přes 70 km. Dležitými obcemi na trase jsou Záběh, Postelmov, červená Voda a Dolní Bojkovice. V Polsku je to pak Miedzylesie, kde se na konci máme ka odboí doleva na Kudowa Zdrój. Tohoto směru se držme také na křižovatkách, které jsou na zátku a na konci obce Róznka. Další vsí za Róznkou je pak Gniewoszów, ovšem do ní už nedojdeme - tedy alespo v případě, že kousek před obcí zaregistrujeme v lese vpravo od silnice místo k zaparkování s instalovanou mapou a rozcestníky.

Ke zícenin hradu Szczerba je to odsud snad jen pět minut a dovede nás k nám cestíka na opačné straně silnice. Z jinak nepříliš rozsáhlého hradu se zachovaly poměrně velké úseky

zdiva. Pod hradbami vybízá ke svaince zachovalý altánek s ohništěm, posezením a v našem případě i s příjemným poledním podzimním sluníčkem. Tento strážní hrad byl postaven ve 14. století a po dobytí husity v roce 1428 už nebyl obnoven. Turisty zde potkáte snad jen výjimečně.

Nyní se vydejme po modré značce dál. Po opuštění lesa při procházce uprostřed pastvin se Vám možná podaří skamarádřit se se stádem pasoucích se bledých koz. Ty se nás sice při cestě tam zprvu bály, ale při cestě nazpět nás už chtěly doprovázet jako svoje nejlepší známé. Stále se držme modré značky. Pro nás to upozorují: Polské značení je nevyzpytatelné. Jdete, jdete a najednou - značka nikde! Mezi místy, která jsem na mapce označil červenými kroužky, se nám jaksi značek nedostávalo a chvíli jsme proto i bloudili. Nicméně jsme se nakonec dostali přes pastviny zase do lesa, kde jsme opět po modré sestoupili téměř až k potoku, a díky kterému z pocestných, který na stromě nastíkal zeleným sprejem informaci o odbočce k jeskyni, jsme šťastně našli cíl.

Jeskyně je údajně 40 metrů dlouhá. Nevím, zda to není nadnesené, avšak popít to nemohu, protože při pohybu v podzemí lze jen stěží odhadovat počet metrů. Dobrou baterku byste měli mít samozřejmě sebou. Na konci chodby je pak malé jezírko. V gumácích a jiném oděvu by se snad dalo pokračovat

i dále, ale asi už jen po čtyřech a kdo ví jestli? My jsme to nezkoušeli, stejně jako jsme nebyli vybaveni na to, abychom prozkoumali „komíny“ - úzké skuliny směrem ujmíci kam vzhůru. Název jeskyně je prý odvozen od bílého kalcitového povlaku, který připomíná na pohled sl. Žije zde údajně nějaký místní a snad i vzácný druh hmyzu, avšak bližší informace se nám k tomu nepodařilo zjistit.

Užijte si cestu zpátky s překrásným výhledem na masív Králického Sněžníku, lesy a malebné vesničky s mnoha kostelíčky, jak v dálce na kopcích, tak třeba hned před Vámi, v Gniewoszów. Přijeme Vám prosluněný den.

(jihá)

Postní doba a postní almužna

Postní doba znamená pro křesťany období přípravy na Velikonoce, které jsou svátky Kristova vzkříšení. Zařadí se Popeleční stědou, trvá 40 dní (kromě nedělí) a vrcholí Svatým týdnem.

Je to doba, kdy si připomínáme Kristovo utrpení, ukřižování a zmrtvýchvstání. Prohlubujeme v něm svůj vztah k Bohu. V postní době tedy nejde v první řadě o post od jídla, ale především o naši vnitřní proměnu. Je to naše velká šance, pokud chceme prožít postní dobu duchovně, protože tato snaha nás vede ke změně v lepšího. A tato změna se může projevit i vně jako skutky lásky, milosrdenství, pomoci potřebným. Toto všechno ale bychom měli podstupovat ne sklesle, smutně, ale naopak s přirozenou, pokojnou radostí. Protože pomoc druhým se nevynucuje, ta musí vycházet z naší vnitřní touhy být užiteční, prospěšný druhým. Svatý Pa-

vel ve svém listě Korintským píše: „Každý a dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechtěním ani z donucení. Vždy radostného dárce miluje Bůh.“ (2 Kor 9,7)

Na zátku postní doby budeme mít opět možnost vyzvednout si skládací papírové schránky Postní almužny. Je to příležitost především pro rodiny s dětmi. Postní almužna je dobrým námětem na prožívání postní doby. Do ní můžeme

ukládat společně s dětmi peníze za vše, co jsme si po tuto dobu odříkali, a které chceme upřímně novat potěbnějším. Není podstatné, jakou hodnotu bude mít mince vložená do schránky, podstatný je náš dobrý úmysl. „Každý a dá podle toho, co má: vždy je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá.“ (2 Kor 8,11)

Slovo „almužna“ znamená dar potřebným. Ale tento dar nemusí být pouze materiální, může mít i duchovní podobu. Můžeme tedy darovat i modlitbu v komu, o kom víme, že modlitba je to, co on právě nejvíce potřebuje.

(ss)

Ohlédnutí za 3. lidovým bálem

V sobotu 30. ledna přivítal G-club v Uniovi návštěvníky tohoto lidového bálu, pořádaného okresním výborem KDU-ČSL a místní organizací římskokatolickou farností Uniovi, Charitou Šternberk, stádkem Uniovi a občanským sdružením Zacheus.

Významnými hosty letošního plesu byli: starostka města Uniovi, Ing. Jarmila Kaprálová, europoslanec Ing. Jan Bezina, náměstek hejtmana olomouckého kraje Ing. Pavel Horák a předseda OV KDU-ČSL Mgr. Ivo Slavotínek.

Každý z nich pronesl úvodní slovo a po pobídce europoslance, který vyzval přítomné, aby pro tento večer odhodili všechny starosti za hlavu a v nohách se pouze tanci, zábavě a oddechu, lidový bál zašli.

K tanci a poslechu hrála skupina K-BAND z Klášterce u Olšan a její hudba k tanci skutečně vybízela. Na tanečním parketu bylo při jejich produkci stále pl-

no. Naopak taneční veselí zklidnilo krásné baletní vystoupení žáků ZUŠ Uniovi pod vedením Iriny Troczenko. Další taneční vystoupení s názvem Pomáda bylo opět v živém rytmu, stejně jako moderní tanec skupiny STYL DANCE. Celý program završil balet dvou profesionálních tanečnicků Moravského divadla Olomouc – Eleny a Sergeje Illiny.

Jako na každém plese, ani na tomto lidovém báli, nechyběla tombola. A ta letošní byla opravdu bohatá. Hodnotnou cenu si domů odneslo dost návštěvníků plesu.

Ve svátečně vyzdobeném sále vládla po celou dobu příjemná atmosféra, lidé si spokojeně užívali tohoto večera, který se uskutečnil také díky velké podpoře sponzorů, kterými byli: starostka města Uniovi Ing. Jarmila Kaprálová, europoslanec Ing. Jan Bezina, místostarosta Bc. Dalibor Horák, tajemnice Mgr. Ilona Ondrášková, EKO-UNIMED, s.r.o.

Medlov a stavební společnost VHH Thermont, s.r.o..

Pořaditelé upřímně děkují sponzorům 3. lidového bálu, také dárce, kteří v nohách ceny do tomboly. Děkují také všem ženám, které připevňovaly občerstvení pro účastníky bálu.

(ss)

